

avaloracion diagnostica educacion primària

competència comunicativa: aranés

tèxte de comprenença orau

instruccions entath docent

Un viatge repartit eth quadèrn, eth docent a de liéger es qüestions de comprenença orau entà qu'es escolans les coneishen abans d'escotar eth tèxte.

Eth docent a de liéger eth tèxte dus viatges, es escolans **non** lo veirà escrit. Eth primèr viatge ei entà que responen as qüestions e eth segon ei entà que repassen es responses.

Era lectura a d'èster lenta e expressiva, en tot marcar es pauses. Era prononciacion a d'èster clara e eth ton de votz adequat entà afavorir ua bona comprenença.

Excursion entar arriu

Ena primauera, Carles e sa papa, tostep preparauen ua excursion entà tota era familha.

Sonque i auie ua condicion: qu'eth camin siguesse planèr. Non perque non les agradèsse caminar fòrt, senon perque non volien enténer repotegar a Clàudia, era germana petita. Se hège massa pujada:

— Sò cansada!

S'eth solei cauhaue massa:

— Hè calor!

Atau qu'auien de cercar un camin a on i auesse fòrça arbes e non siguesse arribent.

Eth camin der arriu ère perfècte... Non ère pinent e se hège calor, podien refrescar-se en arriuòt. Sonque calie tier compde que Tòm, eth sòn can, non queiguesse ena aigua, com tostep.

Gesseren d'ora. Portauen es cantimplores plees e un morralet damb entrepans.

Tòm daurie camin. Despús, seguien eth pair, Clàudia, e Carles. Finaument, sa mama barraue era caravana.

Tot d'un còp, es bromes caperèren eth solei.

— Non vò plòir, non? Bèth un a campat era informacion deth temps? —demanèc Clàudia.

Carles e sa papa se guardèren de reuelh. Clàudia dissimulèc, mentre Tòm se perdie peth bòsc.

— Ei ben senzilh — diguec Carles, que tostep auie responses —. Non as de hèr que campar es carrolhes des pins. Se son barrades, ploirà; se son dubèrtes, non.

— Ahhhhh! — digueren toti ath viatge.

Sa mair shiulèc a Tòm, mès non tornaue cap.

— A on ei Tòm?

Toti comencèren a cercar-lo. "Tòm! Tòm! E..."

— Choooof!

Despús, es plors de Clàudia dominèren tot eth paisatge.

Anèrem ath córrer, espantadi, cap a on les portauen es idòls, e se trobèren... a Clàudia qu'auie queigut de cu ath miei der arriu e a Tòm lairant des deth bòrd, com dident-li:

— Enguan, non i è cap queigut jo!